

ประวัติ

ชื่อ	นายไพฑูรย์ วานิชศรี
เกิดวันที่	๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๘
อายุ	๖๒ ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๓๙ หมู่ ๔ ต.จันทนิมิต อ.เมือง จ.จันทบุรี ที่ตั้งแปลง ม.๕ ต.เขาสมิง อ.เขาสมิง จ.ตราด
การศึกษา	ปริญญาตรี นิติศาสตร์ ม.รามคำแหง
สถานภาพ	สมรสกับ นางวรรณวิมล วานิชศรี มีบุตร ๒ คน ๑. นายเชาวลิต วานิชศรี อาชีพ โปรแกรมเมอร์ ๒. นายสืบตระกูล วานิชศรี อาชีพ ทำธุรกิจส่วนตัว

๑. แนวคิดริเริ่มและความพยายามพี่ นฝ่าอุปสรรคในการสร้างผลงาน

๑.๑ แนวคิดในการทำงาน

เรียนรู้จากระบบการทำงานของเอกชนที่ตัวเองเคยเป็นพนักงานบริษัท นำมาต่อยอดการทำสวนทุเรียนต่อจากพ่อและไม่เพียงแต่ผลิตเพื่อจำหน่ายผลสดเพียงอย่างเดียว คิดเพิ่มมูลค่าของสินค้าโดยการแปรรูปทุเรียนที่ตกเกรดส่งออกให้มีมูลค่าสูงสุด

๑.๒ การพัฒนาไฟรู้

ย้อนกลับไปเมื่อประมาณ ๓๐ ปีก่อน พ่อแม่ของคุณไพฑูรย์ ประกอบอาชีพเกษตรกรทำสวนทุเรียนในเขตอำเภอเขาสมิง จ.ตราด ซึ่งก็เป็นการผลิตแบบชาวบ้านทั่วไป คือ ปลูกเพื่อให้มีผลผลิตแล้วก็ขาย ในตอนนั้นคุณไพฑูรย์ เป็นพนักงานบัญชี ของบริษัทซีพี สาขาจันทบุรี ได้ตัดสินใจลาออกจากงานประจำมาช่วยพ่อแม่ทำสวน โดยมีแนวคิดว่าการทำงานเป็นลูกจ้างบริษัทไม่มีความยั่งยืน ไม่อิสระและต้องการพัฒนาสวนสืบต่อจากพ่อและส่งต่ออาชีพทำสวนทุเรียนให้เป็นมรดกกับลูกหลาน ในพื้นที่ ๒๕๐ ไร่ เป็นที่ราบสลับเนิน แปลงจะตั้งอยู่ ๒ ผังแม่ภู้าเขาสมิง อยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ มีน้ำใช้ตลอดปี

การกลับมาทำสวนในช่วงแรก คุณไพฑูรย์ ยังมีการลองผิดลองถูก พยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากหน่วยงานในพื้นที่และเปิดให้เป็นสวนที่มีงานวิจัย ได้รับการสนับสนุนงานวิจัยจากศูนย์วิจัยพืชสวน จ.จันทบุรี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และบริษัททางด้านอุตสาหกรรมเกษตร ต่างๆเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เข้ามาใช้แปลงทุเรียนนี้เป็นแปลงทดสอบเช่นกัน ซึ่งคุณไพฑูรย์ก็ให้ความร่วมมือกับทุกหน่วยงาน เพราะเห็นว่าจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ให้กับสวนของตัวเองและเพื่อเผยแพร่ให้กับชาวสวนทุเรียนอื่น ๆ ในด้านวิชาการต่อไป การไปศึกษาดูงานการเกษตรในต่างประเทศหลาย ๆ ประเทศ เช่น จีน ไต้หวัน นิวซีแลนด์ ยุโรป ออสเตรเลีย เพื่อให้มองเห็นความแตกต่างและนำมาปรับใช้กับสวนทุเรียนของตัวเองในบางด้าน ที่เห็นชัดคือ การใช้เครื่องจักรทดแทน

๑.๓ การประยุกต์ และการใช้บริหารจัดการใช้ เทคโนโลยี

การทำสวนในยุคแรก จะใช้แรงงานคนเป็นหลัก แต่หลังจากที่คูนไฟทิวรี่เข้ามาดูแลต่อจากพ่อ ได้นำเอาเครื่องจักรมาทดแทนแรงงานในหลายๆส่วน เช่น รถไถ จะนำไตรนจากอเมริกามาใช้พ่นสารเคมีแทนแรงงานคน หรือองค์ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยต่างๆจากนักวิชาการ เช่น การให้ปุ๋ยร่วมกับน้ำ การใช้เทคนิคเสริมรากโดยใช้ต่อทุเรียนพันธุ์พวงมณีให้กับทุเรียนหมอนทอง เพื่อลดปัญหาโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียนหมอนทอง การต่อยอดงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรในการศึกษาผลของอุณหภูมิ อายุการเก็บรักษาผลไม้ ตัดแต่งพร้อมบริโภคมาใช้กับทุเรียนที่แปรรูปเป็นทุเรียนกวน ในอุณหภูมิ - ๒๐ องศาเซลเซียส ซึ่งสามารถเก็บรักษาได้นานหลายเดือนโดยไม่เสียรสชาติ

๑.๔ การแก้ปัญหาด้านการผลิต เศรษฐกิจและสังคม

การแก้ปัญหาด้านการผลิต เศรษฐกิจและสังคม การผลิตและการตลาดของคูนไฟทิวรี่ค่อนข้างที่จะมีความยั่งยืนเพราะสามารถจัดการผลผลิตให้มีมูลค่าได้หมด ราคาผลผลิตในแต่ละปีหรือในปีเดียวกันก็มีความผันผวนตามราคาตลาดบ้างแต่ก็ไม่ถึงกับเป็นปัญหาเศรษฐกิจแต่อย่างใด

๑.๕ การบริหารการจัดการที่ดี

๑.๕.๑ การวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เกษตรกรวางแผนด้านคุณภาพสอดคล้องกับประเทศปลายทาง

คุณไพฑูรย์ค้าขายทุเรียนผลสดกับบริษัทซีพี เข้าสู่ปีที่ ๗ ซึ่งส่งออกไปยังประเทศจีนเป็นหลัก ซึ่งคุณไพฑูรย์จะวางแผนการผลิตให้ตรงกับฤดูกาลแบบทั่วไป คือช่วง เม.ย.-มิ.ย. และจะเน้นให้ผลิตออกมาก ผลสวย เพราะมีแนวคิดที่ไม่จำเป็นจะต้องเร่งทำให้เค้ามีผลผลิตออกก่อนฤดู ควรบำรุงต้นให้มีความพร้อมและสะสมอาหารให้เต็มที่ก่อน ในเมื่อมีตลาดที่แน่นอนแล้ว การรักษาคุณภาพผลผลิต น่าจะสำคัญที่สุดเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความยั่งยืนของตลาด

การจัดการภายในสวนของเกษตรกร

เกษตรกรมีต้นทุเรียนประมาณ ๑,๕๐๐ ต้น ที่ให้ผลผลิตแล้ว อายุตั้งแต่ ๕-๓๒ ปี พันธุ์พวงมณีประมาณ ๓๐๐ ต้น ที่เหลือเป็นหมอนทองทั้งหมด และ จำนวน ๑,๐๐๐ ต้น ที่ยังไม่ให้ผลผลิต การจัดการภายในสวนจำเป็นต้องดูแลทุเรียน ในแต่ละช่วงอายุให้ทั่วถึง หากสำรวจแล้วเจอโรคระบาด เช่น โรครากรเน่าโคนเน่า ก็ต้องรักษา แต่คุณไพฑูรย์ มีแนวคิดที่ควรป้องกันมากกว่า เนื่องจากโรคนี้เป็นโรคประจำตัว ของทุเรียนพันธุ์หมอนทอง จะไม่เลี้ยงให้ทุเรียนสมบูรณ์มากเกินไป เพราะจะทำให้ต้นอ่อนแอ เหมือนคนอ้วน ที่จะง่ายต่อการเข้าทำลายของโรค และแนวคิดการเสริมรากโดยใช้ต้นตอของทุเรียนพันธุ์พวงมณีหรือพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งเป็นพันธุ์ทุเรียนที่ทนต่อโรค

การรวมกลุ่มเพื่อให้ได้ปริมาณผลผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ปัจจุบัน คุณไพฑูรย์ คุณแสนทุเรียนของบริษัท ซีพี ในเขต จังหวัดตราดด้วย ในด้านการตลาดก็ขายผลผลิตของตัวเองร่วมกับผลผลิตของบริษัทไปยังประเทศจีนเลยโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง ซึ่งบริษัทซีพีจะส่งไปขายในห้างสรรพสินค้าในจีน ราคาเฉลี่ยที่คุณไพฑูรย์ ได้รับจะอยู่ที่ ๖๐ บาท/ กิโลกรัม ราคา ก็จะผันผวนตามราคาของตลาดบ้าง แต่ผลผลิตก็สามารถขายได้ทั้งหมด ส่วนที่เกรดไม่ถึงส่งออก ก็จะมีส่วนของโรงงานแปรรูปของคุณ ไพฑูรย์เอง ซึ่งเป็นโรงงานเล็กๆทำกันเองในครอบครัว แปรรูปเป็นทุเรียนทอด ทุเรียนกวน แครกเกอร์ทุเรียน ทุเรียนเชื่อม สามารถขายแบบเพิ่มมูลค่าได้อีกทั้งปี

๑.๕.๒ การบริหารจัดการแรงงาน

ในการจัดการแรงงาน ในพื้นที่แปลงทุเรียน ๒๕๐ ไร่ ใช้แรงงานหลัก ๘ คน เป็นคนไทย ๒ คน คนลาว ๒ คน และกัมพูชา ๔ คน จัดการในทุกส่วนก่อนการเก็บเกี่ยว แต่ถ้าในช่วงเก็บเกี่ยวก็จะมีการจ้างแรงงานเพิ่มเติม ในการตัด คัดแยก และขนส่งผลผลิต แรงงานทั้งหมดมีการจัดการถูกต้องกฎหมาย โดยไปขึ้นทะเบียนโควตาแรงงานกับสำนักงานแรงงานจังหวัด และในอนาคตก็จะมีก็นำเอาเทคโนโลยี มาทดแทนแรงงานมากขึ้น

๑.๕.๓ การบริหารจัดการน้ำ

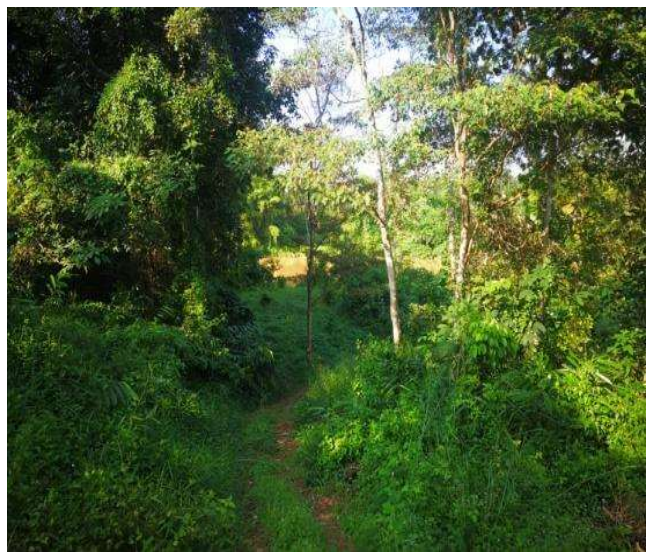
ในการผลิตทุเรียนคุณภาพ จำเป็นต้องใช้น้ำอย่างมากและเพียงพอตลอดฤดูกาลผลิต ในสวนของคุณไพฑูรย์ใช้น้ำจากแม่ข่ายเขาสมิง ไม่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำ การสูบขึ้นมาใช้ก็สะดวกและระยะทางไม่ไกลมาก เนื่องจากพื้นที่เป็นที่ติดกับแม่น้ำเลย

๒. ผลงานและความสำเร็จของผลงานทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนระยะเวลาที่ปฏิบัติงานและความยั่งยืนในอาชีพ

๒.๑ การผลิตตามระบบการจัดการคุณภาพ GAP พืช เพื่อให้ ได้/คุณภาพ มาตรฐาน/คุณภาพปลอดภัย/คุณภาพปลอดศัตรูพืช

๑.) การจัดการสุขลักษณะสวน พื้นที่ปลูก/แหล่งน้ำคุณภาพ/การเก็บ
รักษาสารเคมี/การใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง/ความสะอาด
ปลอดภัยและการกำจัดของเสีย

- แหล่งน้ำ น้ำที่ใช้ในการผลิตในทุกกระบวนการผลิต เป็นน้ำ
จากแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นแม่น้ำสายหลักของอำเภอเขาสมิง อาจมีการไหลผ่าน
จากหลายพื้นที่ แต่ในเขตอำเภอเขาสมิงเป็นแหล่งธรรมชาติ ไม่มีโรงงาน
อุตสาหกรรม ทำให้น้ำที่ในแม่น้ำสะอาด มีปลาและสัตว์น้ำชุกชุม น้ำที่สูบขึ้นมา
ใช้จึงไม่มีความเสี่ยงในการปนเปื้อนโลหะหนักที่เป็นอันตรายต่อผลผลิต

แม่น้ำเขาสมิง

- พื้นที่ปลูก พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับเนินริมฝั่งแม่น้ำ สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วน และดินร่วนปนเหนียวที่ค่อนข้างมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นพื้นที่ปลูกทุเรียนมาแต่เดิมระยะเวลากว่า ๓๐ ปี มีการบำรุงดินเพียงพอและสม่ำเสมอ เอกสารหลักฐานที่ดินเป็นโฉนดที่ดิน นส.๔ จ.

- วัตถุดิบंतरายทางการเกษตร เกษตรกรใช้สารเคมีที่ขึ้นทะเบียนกับกรมวิชาการเกษตรถูกต้อง โดยใช้เท่าที่จำเป็นและเมื่อสังเกตเจออาการของโรคหรือแมลง สารเคมีกำจัดศัตรูพืชส่วนใหญ่จะใช้ของบริษัทที่น่าเชื่อถือมาตรฐานระดับโลก อาจจะมีราคาค่อนข้างสูง แต่ปลอดภัยต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อมค่อนข้างสูง สังเกตจากในสวนยังมีผึ้งมาทำรัง มีนกหรือสัตว์ต่างๆให้เห็น การซื้อสารเคมีหรือปุ๋ยก็จะซื้อมาใช้แล้วพยายามคำนวณให้หมดเป็นครั้งๆไป เพื่อจะไม่ต้องมีการซื้อมาเก็บสต็อกไว้ เพราะอาจทำให้ประสิทธิภาพของสารที่เป็นประโยชน์ลดลง

- ความสะอาดปลอดภัยและการกำจัดของเสีย

การกำจัดของเสีย เก็บภาชนะที่ใช้หมดแล้วหรือเศษขยะที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ไปทิ้งถังขยะเทศบาล

๒.) การจัดการเครื่องมือและอุปกรณ์ การเกษตร

- การตรวจสอบสภาพและการซ่อมบำรุง มีอุปกรณ์การเกษตรที่เพียงพอและมีการตรวจสอบสภาพ ซ่อมแซม บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

๓.) การจัดการปัจจัยการผลิต

- การตรวจสอบคุณสมบัติของปัจจัยการผลิตที่สำคัญ

ปัจจัยการผลิตที่คุณไฟทूरย์เลือกใช้ต้องมาจากบริษัทที่น่าเชื่อถือมีมาตรฐานและขึ้นทะเบียนกับกรมวิชาการเกษตร คำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก และใส่ตามค่าวิเคราะห์ดินหากทำได้ เพื่อลดการใช้ปัจจัยการผลิตมากเกินไป เน้นการป้องกันมากกว่าการกำจัด

๔) การปฏิบัติและการควบคุมการผลิต

- การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

เลือกเก็บเกี่ยวที่ผลผลิตมีอายุที่เหมาะสม

มีความแก่ที่ประมาณ ๗๐-๘๐ %

- การพักผลผลิตและการขนย้ายในแปลงปลูก หลังจากตัดผลทุเรียนลงมาจากต้นแล้ว ก็จะขนมาไว้ที่พักริผลผลิตในสวน คัดเกรดแล้วขนใส่รถขายเลยภายในวันเดียว ไม่มีการพักริผลผลิต ซึ่งกระบวนการคัดบรรจุที่สมบูรณ์จะดำเนินการในสวนของโรงคัดบรรจุของบริษัท ก่อนการส่งออกไป
 - สุขลักษณะส่วนบุคคล คุณไพฑูรย์มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติงานและสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ในสวนจะมีบ้านพักคนงานที่ค่อนข้างถูกสุขลักษณะและจะดูแลคนงานถ้ามีการเจ็บป่วย ส่งโรงพยาบาลและดูแลค่ารักษาพยาบาลให้กับคนงาน
- ๕) การบันทึกและการควบคุมเอกสาร มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานภายในสวนและมีการจัดเก็บเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายทั้งปัจจัยการผลิตและการขายผลผลิตในแต่ละปี

๒.๒ ความยั่งยืนและความต่อเนื่องในระบบการจัดการ คุณภาพ GAP พืช

คุณไพฑูรย์ได้เข้าสู่ระบบ GAP พืช ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นเกษตรกรรายแรกๆของจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด เนื่องจากบ้านพักอาศัยอยู่ในจังหวัดจันทบุรีและมีสวนอยู่จังหวัดตราด เกษตรกรต่ออายุใบรับรองอย่างต่อเนื่อง และได้นำไปรับรองไปใช้ประโยชน์ในการส่งออกทุเรียนจนถึงปัจจุบัน

๒.๓ การขยายผลสามารถเผยแพร่ และเป็นแบบอย่างของ ส่วนรวมและเครือข่ายได้

เมื่อคุณไพฑูรย์สามารถจัดการแปลงได้อย่างเป็นระบบ ก็จะได้รับเชิญจากหน่วยงานต่างๆให้ไปบรรยายความรู้และแนวทางการผลิตทุเรียนคุณภาพให้กับชุมชนหรือผู้สนใจทั่วไปอยู่เสมอ ยังไม่มีการรวมกลุ่มกันทำในพื้นที่แต่คุณไพฑูรย์ก็เปิดกว้างให้กับผู้สนใจและให้ความรู้โดยไม่หวงวิชา ด้วยบุคลิกที่สุภาพ พูดเพราะ เป็นกันเอง จึงทำให้คนอื่นๆสามารถเข้าถึงได้ง่าย

๔. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ การจัดการสุขลักษณะที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่าแปลงทุเรียนของคุณไพฑูรย์จะเน้นการใช้สารเคมีเป็นปัจจัยหลักในการผลิต แต่ก็แนวคิดว่าเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือและจากบริษัทที่ผลิตตามมาตรฐานระดับโลก ซึ่งส่วนใหญ่จะราคาสูงแต่ก็เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากพอสมควร และสามารถใช้ในปริมาณที่น้อยแต่ก็มีประสิทธิภาพ ตกค้างในสิ่งแวดล้อมระยะสั้น ปลอดภัยต่อคนปฏิบัติและสัตว์เล็กสัตว์น้อยหรือปลาในแม่น้ำซึ่งอยู่ติดกับแปลงทุเรียนแปลงนี้ และก็จะสังเกตว่ามีผึ้งทำรังในสวน มากพอสมควร อาจจะเป็นดัชนีชี้วัดได้ว่า ระบบการผลิตค่อนข้างปลอดภัยและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

๔.๒ การใช้ผลิตภัณฑ์ทดแทนการใช้สารเคมี ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น พวกหมักหมักหรืออย่างอื่นที่ผลิตขึ้นเอง คุณไพฑูรย์มองว่าหากตัวเองมีเป้าหมายที่ผลิตเพื่อการค้าและต้องการผลผลิตปริมาณมากเพื่อการส่งออก การใช้ผลิตภัณฑ์ที่หมักขึ้นเองหรือแม้แต่ปุ๋ยอินทรีย์อาจจะไม่เพียงพอต่อความต้องการของทุเรียน เพราะกว่าที่ทุเรียนจะให้ผลผลิตในแต่ละปี ต้องการธาตุอาหารในปริมาณที่ค่อนข้างสูง ทางที่ดีที่สุดคือใช้เพียงเสริมเพื่อเพิ่มความร่วนซุยในดิน เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ซากไม้หมัก ที่ใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีแล้วได้ผลที่ดี ส่วนหมักต่างๆที่หลายคนนำมาใช้ คุณไพฑูรย์มองว่าอาจเป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นอาหารของเชื้อราสาเหตุของโรคต่างๆได้ จึงไม่ได้ใช้เลย

๕ อื่นๆ

ข้อมูลด้านการผลิต ต้นทุนการผลิต ๓ ปี ย้อนหลัง (ล่าสุด)

- ปี ๒๕๖๐ ผลผลิตประมาณ ๒๐๐ ตัน

ต้นทุนประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท/ไร่/ปี รายได้รวมประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาท/ไร่/ปี

- ปี ๒๕๕๙ ผลผลิตประมาณ ๑๘๐ ตัน

ต้นทุนประมาณ ๓๗,๕๐๐ บาท/ไร่/ปี รายได้รวมประมาณ ๗๒,๐๐๐ บาท/ไร่/ปี

- ปี ๒๕๕๘ ผลผลิตประมาณ ๑๕๐ ตัน

ต้นทุนประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท/ไร่/ปี รายได้รวมประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาท/ไร่/ปี